

PRZECUCAĆ (2) *vb impf*

e jasne.

praes 1 sg m przecucâm (1). ◇ 3 sg m przecucâ (1).

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Budzić się; evigilare Mącz (2) : tenże [wódz lecących żorawi] też gdy drudzy śpią á głowy pod skrzydłá skriją sam czuie: [...] kamyk w nodze trzymając, Thak iże gdyby począł śpać/ tedy mu kamyk wypada, á on za tym wnet przecucza FalZioł IV 25b.

Zwrot: »przecucać ze snu« (1): Evigilo, Ocucam/ przecucam ze snu. Mącz 496b.

Synonimy: budzić się, obudzać się, ockniewać się.

Formacje współrdzenne cf OCUCIĆ.

DDJ